

Předběžné otázky

- 1) Pokud se vnitrostátní zákonodárce rozhodne rozšířit použití postupů stanovených pro oddlužení podnikatelů v úpadku na fyzické osoby v úpadku, které nejsou podnikateli, jak stanoví čl. 1 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019⁽¹⁾, musí nutně uvést svou právní úpravu do souladu s ustanoveními obsaženými v hlavě III uvedené směrnice?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) Zahrnuje rozsah pojmu „nepoctivé jednání“ uvedeného v čl. 23 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019 nedbalostní nebo lehkomyšlné jednání dlužníka, které je příčinou vzniku dluhu?

V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

- 3) Jsou případy uvedené v čl. 23 odst. 2 písm. a) až f) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019 taxativním výčtem přesně stanovených a odůvodněných okolností, nebo mohou stát zavést další přesně stanovené a odůvodněné okolnosti?

Pokud je odpověď na třetí otázku v tom smyslu, že státy mohou zavést jiné přesně stanovené a odůvodněné okolnosti než ty, které jsou uvedeny v čl. 23 odst. 2 písm. a) až f) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019:

- 4) Musí být nové přesně stanovené okolnosti zavedené státem v každém případě odůvodněny nepoctivým jednáním nebo jednáním se zlým úmyslem?

Pokud jsou odpovědi na [třetí a čtvrtou] otázku v tom smyslu, že státy nemohou zavést jiné okolnosti než ty, které jsou uvedeny v čl. 23 odst. 2 písm. a) až f) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019; nebo že pokud zavedou jiné, odlišné, přesně stanovené jednání, musí být odůvodněno nepoctivým jednáním nebo jednáním se zlým úmyslem ze strany dlužníka:

- 5) Znamená výklad v souladu s článkem 23 směrnice nepoužití takového ustanovení, jako je čl. 487 odst. 1 bod 2 konsolidovaného znění insolvenčního zákona, pokud se zjistí, že velmi závažný daňový delikt je důsledkem jednání dlužníka, které není ani nepoctivé, ani se zlým úmyslem?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1023 ze dne 20. června 2019 o rámcích preventivní restrukturalizace, o oddlužení a zákazech činnosti a opatřeních ke zvýšení účinnosti postupů restrukturalizace, insolvence a oddlužení a o změně směrnice (EU) 2017/1132 (směrnice o restrukturalizaci a insolventci) (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 18).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Audiencia Nacional (Španělsko) dne 22. května 2023 – Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA) v. Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA a další

(Věc C-314/23, STAVLA)

(2023/C 329/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA)

Žalovaní: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), Unión General de Trabajadores (UGT), Unión Sindical Obrera (USO), Comité de empresa de Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Dirección General de Trabajo, Instituto de las Mujeres, Ministerio Fiscal, Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA), Sindicato Unión Profesional de Pilotos de Aerolíneas (UPPA)

Předběžná otázka

Představuje skutečnost, že společnost AIR NOSTRUM nahrazuje skupině zaměstnanců, jako jsou palubní průvodčí, kde většinu tvoří ženy, jejich cestovní výdaje jiné než jízdní výdaje a výdaje za ubytování nižší částkou než jiné skupině zaměstnanců, kde většinu tvoří muži, jako jsou piloti, nepřímou diskriminaci v pracovních podmínkách na základě pohlaví, která je v rozporu s unijním právem a je zakázána v čl. 14 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/54⁽¹⁾, pokud je důvodem takového rozdílného zacházení skutečnost, že se na každou skupinu vztahuje jiná kolektivní smlouva, přičemž obě byly sjednány stejným podnikem, ale s různými odborovými zástupci podle článku 87 Estatuto de los Trabajadores (zákoník práce)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění) (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 1. června 2023 –
Banco Santander SA v. Asociación de Consumidores y Usuarios de Servicios Generales-Auge,
zastoupené svými členy Andreou a Albertem**

(Věc C-346/23, Banco Santander)

(2023/C 329/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalovaná/navrhovatelka: Banco Santander SA

Žalobce/odpůrce: Asociación de Consumidores y Usuarios de Servicios Generales-Auge, en representación de sus asociados Andrea y Alberto

Předběžná otázka

Na základě článku 267 SFEU byla podána následující otázka týkající se výkladu čl. 52 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004⁽¹⁾ o trzích finančních nástrojů:

Je s ohledem na skutečnost, že sdružení spotřebitelů mají legitimaci k tomu, aby zastupovala v soudních řízeních investory/spotřebitele namítající nesplnění povinností ze strany investiční společnosti při prodeji složitých finančních produktů, přípustné, aby vnitrostátní soudy tuto legitimaci výjimečně omezily, jedná-li se v souvislosti s individuálně podaným návrhem o velmi solventní investory, kteří uskutečňují transakce, u nichž nelze mít za to, že jsou určeny k pravidelnému a všeobecně rozšířenému používání, a kteří se účastní sporu pod záštitou sdružení spotřebitelů, aby mohli využít možného zproštění procesních nákladů v soudním řízení, jehož předmět má vysokou hodnotu, přičemž se vyhýbají úhradě soudních poplatků i nákladů vynaložených odpůrcem v případě nepodložených či dokonce účelových žalob?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. 2004, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).